

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål og svar er optrykt efter ønske af Det Radikale Venstre.

Spørgsmål nr. 1:

Er der noget i rammeafgårelsen, der forhindrer, at Danmark stiller det som en betingelse for videregivelse af oplysninger fra Dna-registeret til andre lande, at der sker sletning som efter de danske regler?

Svar:

1. Efter de gældende regler om videregivelse af oplysninger fra Dna-profil-registeret kan der til brug for identifikation af personer bl.a. videregives oplysninger fra registeret til udenlandske domstole samt politi- og anklagemyndigheder til brug for offentlige straffesager, såfremt det i det enkelte tilfælde findes ubetænkeligt, jf. lov om Det Centrale Dna-profil-register, § 5, stk. 1, nr. 2.

I de tilfælde, hvor der sker videregivelse af oplysninger om dna-profiler til andre medlemsstater i Den Europæiske Union eller et tredjeland, der deltager i samarbejdet under Schengen-konventionen, opstilles der i dag i praksis ikke krav om, at der skal ske sletning efter de danske regler i lov om Det Centrale Dna-profil-register, § 4. Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 5, der indeholder en nærmere gennemgang af de danske sletteregler.

Lovforslaget indebærer ikke, at udenlandske myndigheder, der modtager oplysninger fra det danske dna-profil-register, skal slette oplysningerne senest på det tidspunkt, der følger af den danske lov om Det Centrale Dna-profil-register.

Det vil sige, at lovforslaget på dette punkt ikke indebærer nogen ændring i forhold til gældende praksis med hensyn til behandlingen af anmodninger om udlevering af oplysninger fra registeret til domstole samt politi- og anklagemyndigheder i de lande, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1.

2. Hovedindholdet af rammeafgårelsen er en pligt for medlemsstaterne til at sikre, at der i na-

tional lovgivning ikke opstilles strengere betingelser for videregivelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder, end hvad der nationalt gælder for videregivelse.

Det fremgår således af artikel 3, stk. 3, at medlemsstaterne skal sikre, at betingelserne for at meddele oplysninger og efterretninger til de andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder ikke er strengere end de betingelser, der gælder nationalt for meddelelse af og anmodning om oplysninger og efterretninger.

For så vidt angår beskyttelse af de udleverede data, følger det af artikel 8, stk. 2, at anvendelse af oplysninger og efterretninger, der er blevet udvekslet direkte eller bilateralt, er underlagt de nationale bestemmelser om databeskyttelse i den modtagende medlemsstat, og oplysningerne skal undergives de samme regler, som hvis oplysningerne var blevet indsamlet i den modtagende medlemsstat.

Det følger endvidere af artikel 8, stk. 4, at den videregivende kompetente retshåndhævende myndighed – når oplysninger og efterretninger videregives i henhold til rammeafgårelsen – i henhold til sin nationale lovgivning kan pålægge den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed betingelser med hensyn til anvendelsen af oplysningerne og efterretningerne. Der kan også pålægges betingelser med hensyn til rapportering af resultatet af den kriminalefterforskning eller den kriminalefterretningsoperation, i forbindelse med hvilken udvekslingen af oplysninger og efterretninger har fundet sted.

På baggrund af de nævnte bestemmelser i rammeafgårelsen – herunder særligt artikel 8, stk. 2 – er det efter Justitsministeriets opfattelse tvivlsomt, om det ville være muligt generelt at stille krav om, at udenlandske myndigheder, der modtager oplysninger fra det danske dna-profil-register, skal foretage sletning af oplysningerne senest på det tidspunkt, der følger af de danske regler.